

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7957/2568

บริษัท พ. กับพวก โจทก์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 6, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 8, พ.ร.บ.สิทธิบัตร พ.ศ. 2522 มาตรา 3

ย่อ / หลักกฎหมาย

งานอันจะมีลิขสิทธิ์ได้ต้องเกิดจากการที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์งานประเภทใดประเภทหนึ่งตาม พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 6 และมาตรา 8 โดยริเริ่มขึ้นเองในการทำหรือก่อให้เกิดงานสร้างสรรค์โดยมิได้ทำซ้ำหรือดัดแปลงจากงานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้อื่น แม้คุณค่าของงานหรือคุณค่าทางศิลปะไม่ใช่เงื่อนไขของการคุ้มครองลิขสิทธิ์ก็ตาม แต่ก็ต้องเป็นงานที่ถูกสร้างสรรค์ด้วยตนเอง (originality) หาใช่เป็นเพียงงาน (work) ซึ่งทำขึ้นโดยทั่วไปเท่านั้น ความมุ่งหมายให้เกิดผลงานอันมีลักษณะเป็นงานสร้างสรรค์ที่เป็นงานประเภทใดประเภทหนึ่งย่อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะแสดงได้ว่าเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ที่กฎหมายให้ความคุ้มครองตามมาตรา 6 พนักงานโจทก์ที่ 1 และทีมงานออกแบบลวดลายดอกยางพิพาทโดยมีวัตถุประสงค์ของการออกแบบตั้งแต่แรกเพื่อเป็นแบบผลิตภัณฑ์ใหม่สำหรับปรับปรุงสมรรถนะของยางรถจักรยานยนต์ การออกแบบลวดลายดอกยางของโจทก์ที่ 1 จึงเป็นการออกแบบให้มีรูปร่างของผลิตภัณฑ์หรือองค์ประกอบของลวดลายอันมีลักษณะพิเศษสำหรับผลิตภัณฑ์ซึ่งสามารถใช้เป็นแบบสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ เข้าลักษณะเป็นแบบผลิตภัณฑ์ตามมาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ.สิทธิบัตร พ.ศ. 2522 แต่ปัญหาลวดลายดอกยางพิพาทจะเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์หรือไม่ แม้จะไม่มีกฎหมายห้ามมิให้คุ้มครองการออกแบบผลิตภัณฑ์อย่างงานอันมีลิขสิทธิ์ก็ตาม แต่การจะเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ได้ต้องผ่านหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กล่าวไว้ข้างต้น แม้ทางนำสืบของโจทก์ทั้งสองได้ความว่าลวดลายดอกยางสื่อถึงแนวคิดเกี่ยวกับอำนาจ ความเร็ว และพลังก็ตาม แต่ก็สอดคล้องกับทางนำสืบของจำเลยทั้งสามว่าลวดลายพิพาทเป็นลวดลายตามธรรมชาติที่มนุษย์ในหลายอารยธรรมโบราณนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมของตน อันแสดงให้เห็นว่าถูกนำไปใช้ในหลายลักษณะ แม้รูปของโจทก์ที่ 1 จะแตกต่างจากที่จำเลยทั้งสามนำสืบแต่ความแตกต่างก็เป็นเพียงส่วนเล็กน้อย ไม่เป็นสาระสำคัญถึงขนาดที่จะเป็นงานสร้างสรรค์อันควรได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ส่วนวิธีการจัดเรียงรูปแต่ละรูปจนกลายเป็นลวดลายดอกยางนั้นได้ความว่ามีการปรับปรุงการวางตำแหน่ง มุม และขนาดเพื่อลดปัญหาการสึกหรอที่ไม่สม่ำเสมอ อันแสดงให้เห็นว่า ลวดลายดอกยางที่เกิดจากการจัดเรียงรูปเหล่านั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการใช้งานของยางรถจักรยานยนต์เป็นสำคัญไม่เพียงพอที่จะฟังได้ว่าเป็นงานสร้างสรรค์อันควรได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายลิขสิทธิ์

คำพิพากษา

โจทก์ทั้งสองฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสามร่วมกันชำระเงิน 4,100,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ทั้งสอง ห้ามจำเลยทั้งสามใช้ลวดลายดอกยางซึ่งเหมือนหรือคล้ายกับลวดลายดอกยางสายฟ้าของยางรถของโจทก์ที่ 1 รวมทั้งที่เหมือนหรือคล้ายกับยางรถจักรยานยนต์รุ่น

DIABLO SUPERCORSA ห้ามจำหน่ายทั้งสามผลิตและจำหน่ายยางรถที่ใช้ลวดลายดอกยางซึ่งเหมือนหรือคล้ายกับลวดลายดอกยางสายฟ้าของยางรถของโจทก์ที่ 1 และให้จำเลยทั้งสามร่วมกันส่งมอบแม่พิมพ์ (mold) ที่ใช้ผลิตยางรถที่ใช้ลวดลายดอกยางสายฟ้าดังกล่าวซึ่งละเมิดลิขสิทธิ์ให้แก่โจทก์ที่ 1 ห้ามมิให้จำเลยทั้งสามใช้ชื่อที่มีคำว่า "พี.แรลลี่" ในภาษาไทย และคำว่า "P.RALLY" ในภาษาอังกฤษกับชื่อนิติบุคคลและในตราประทับของห้างหุ้นส่วนจำเลยที่ 1 และห้ามจำเลยทั้งสามยุ่งเกี่ยวกับชื่อดังกล่าวอีก ให้จำเลยทั้งสามยื่นคำขอต่อนายทะเบียนห้างหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานครเพื่อยกเลิกหรือเพิกถอนการจดทะเบียนชื่อและตราประทับของจำเลยที่ 1 มิให้ใช้คำว่า "P.RALLY" หรือ "พี.แรลลี่" หรือให้นายทะเบียนยกเลิกหรือเพิกถอนการใช้ชื่อนิติบุคคลของจำเลยที่ 1 มิให้ใช้คำว่า "P.RALLY" หรือ "พี.แรลลี่" ในชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัดจำเลยที่ 1 อีกต่อไป หากไม่ดำเนินการให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนา และให้นายทะเบียนห้างหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานครดำเนินการตามขั้นตอนทางทะเบียนเพื่อจดทะเบียนยกเลิกหรือเพิกถอนการจดทะเบียนชื่อนิติบุคคลและตราประทับของจำเลยที่ 1 มิให้ใช้ภาษาไทยว่า "พี.แรลลี่" และคำภาษาอังกฤษว่า "P.RALLY" ในชื่อของจำเลยที่ 1 และให้จำเลยทั้งสามประกาศโฆษณาชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อมิให้ประชาชนสับสน โดยการลงโฆษณาเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มติชน และกรุงเทพธุรกิจ ด้วยตัวอักษรขนาดปกติธรรมดาของการเสนอข่าวทั่วไปครั้งหน้ากระดาษเป็นระยะเวลา 7 วัน ติดต่อกัน และให้จำเลยทั้งสามรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว จำเลยทั้งสามให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษาให้จำเลยทั้งสามร่วมกันชำระเงินแก่โจทก์ที่ 1 จำนวน 500,000 บาท และชำระเงินแก่โจทก์ทั้งสองจำนวน 590,972.42 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของเงินแต่ละจำนวนดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 23 สิงหาคม 2562) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ทั้งสอง กับให้จำเลยทั้งสามร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ทั้งสอง โดยกำหนดค่าทนายความ 30,000 บาท และค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี 5,000 บาท เฉพาะค่าขึ้นศาลให้จำเลยทั้งสามใช้แทนตามจำนวนทุนทรัพย์ที่โจทก์ทั้งสองชนะคดี ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์ทั้งสองและจำเลยทั้งสามอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิพากษากลับให้ยกฟ้องโจทก์ทั้งสองให้โจทก์ทั้งสองร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองชั้นศาลแทนจำเลยทั้งสาม โดยกำหนดค่าทนายความทั้งสองชั้นศาลให้ 40,000 บาท โจทก์ทั้งสองฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้แย้งกันในชั้นฎีการับฟังได้ในเบื้องต้นว่า โจทก์ทั้งสองเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทร่วมทุน มีสำนักงานตั้งอยู่ที่สาธารณรัฐอิตาลี โจทก์ทั้งสองโดยนายจีเอโคโมมอบอำนาจให้นายธนกฤต นายธีรพลหรือนางสยมพร เป็นผู้มิอำนาจกระทำการแทน จำเลยที่ 1 เป็นนิติบุคคลประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัด มีวัตถุประสงค์ประกอบกิจการขายส่ง ขายปลีกรถจักรยานยนต์ อะไหล่และชิ้นส่วนอุปกรณ์ยานยนต์ รวมทั้งอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งยางรถจักรยานยนต์ มีจำเลยที่ 2 และที่ 3 เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ โจทก์ทั้งสองเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายยางรถจักรยานยนต์ยี่ห้อ PIRELLI รุ่น DIABLO SUPERCORSA ที่มีลวดลายสายฟ้าตามภาพ คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ทั้งสองประการแรกว่า ลวดลายดอกยางสายฟ้าตามภาพวาด เป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ของโจทก์ที่ 1 อันพึงได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 หรือไม่ เห็นว่า งานอันจะมีลิขสิทธิ์ได้ต้องเกิดจากการที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์งานประเภทใดประเภทหนึ่งตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 6 และมาตรา 8 โดยริเริ่มขึ้นเองในการทำหรือก่อให้เกิด

งานสร้างสรรค์โดยมิได้ทำซ้ำหรือดัดแปลงจากงานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้อื่น แม้คุณค่าของงานหรือคุณค่าทางศิลปะไม่ใช่เงื่อนไขของการคุ้มครองลิขสิทธิ์ก็ตาม แต่ก็ต้องเป็นงานที่ถูกสร้างสรรค์ด้วยตนเอง (originality) หาใช่เป็นเพียงงาน (work) ซึ่งทำขึ้นโดยทั่วไปเท่านั้น ความมุ่งหมายให้เกิดผลงานอันมีลักษณะเป็นงานสร้างสรรค์ที่เป็นงานประเภทใดประเภทหนึ่งย่อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะแสดงได้ว่าเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ที่กฎหมายให้ความคุ้มครองตามมาตรา 6 คดีนี้ได้ความถึงที่มาของลวดลายดอกยางสายฟ้าบนยางรถจักรยานยนต์ยี่ห้อ PIRELLI รุ่น DIABLO SUPERCORSA ของโจทก์ทั้งสอง ตามบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของนายมาริโอ พยานโจทก์ทั้งสองว่า พยานเป็นพนักงานของโจทก์ที่ 1 ด้านการวิจัยและพัฒนาดอกยางรถจักรยานยนต์รับผิดชอบการพัฒนาและออกแบบลวดลายดอกยางใหม่ ๆ เมื่อปี 2553 กลุ่มงานรถจักรยานยนต์ของโจทก์ที่ 1 เริ่มโครงการเพื่อพัฒนาและออกแบบผลิตภัณฑ์ยางรถจักรยานยนต์รุ่นใหม่ มีเป้าหมายเพื่อใช้ทดแทนยางรถจักรยานยนต์รุ่น DIABLO SUPERCORSA รุ่นแรก ที่ได้รับการสร้างสรรค์พัฒนาขึ้นเมื่อปี 2549 ยางรถจักรยานยนต์รุ่นใหม่จะต้องสามารถปรับปรุงสมรรถนะของยางรุ่นเก่าในด้าน การทำความเร็วสูงสุด แรงขับ การยึดเกาะ การควบคุมในกรณีที่ทำไต่ยาก การแก้ไขปัญหาด้าน การสึกหรอที่ไม่ปกติ และต้องมีภาพลักษณ์ที่ชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบกับยางรุ่นก่อนหน้า โดยนักวิจัยและพัฒนาประมาณ 10 คน ทำหน้าที่ออกแบบภาพรวมของผลิตภัณฑ์รวมทั้งลวดลายดอกยาง โครงสร้างของยางและส่วนผสมต่าง ๆ ตลอดจนการทดสอบทั้งภายในและภายนอกของผลิตภัณฑ์ การออกแบบยางรถจักรยานยนต์ DIABLO SUPERCORSA รุ่นใหม่จึงต้องสามารถปรับปรุงสมรรถนะของยางในด้านความเร็ว และต้องมีอัตลักษณ์ที่น่าจดจำและแข็งแกร่ง คณะนักวิจัยและพัฒนาได้ปรับปรุงการวางตำแหน่ง มุม และขนาดของลายร่องยางเพื่อลดปัญหาเรื่องการสึกหรอของยางที่ไม่สม่ำเสมอ การออกแบบยางรุ่นใหม่เป็นการออกแบบใหม่สำหรับผลิตภัณฑ์ใหม่โดยแท้จริง จากข้อเท็จจริงดังกล่าวฟังได้ว่า งาน นายมาริโอในฐานะพนักงานโจทก์ที่ 1 และทีมงานเป็นผู้ออกแบบลวดลายดอกยางสายฟ้าตามภาพดังกล่าว โดยมีวัตถุประสงค์ของการออกแบบลวดลายดอกยางสายฟ้าตั้งแต่แรกเพื่อเป็นแบบผลิตภัณฑ์ใหม่สำหรับปรับปรุงสมรรถนะของยางรถจักรยานยนต์ DIABLO SUPERCORSA รุ่นแรก ทั้งการปรับปรุงการวางตำแหน่ง มุม และขนาดของลายร่องยางก็เพื่อลดปัญหาเรื่องการสึกหรอของยางที่ไม่สม่ำเสมอเป็นสำคัญ การออกแบบลวดลายดอกยางสายฟ้าของโจทก์ที่ 1 จึงเป็นการออกแบบให้มีรูปร่างของผลิตภัณฑ์หรือองค์ประกอบของลวดลายอันมีลักษณะพิเศษสำหรับผลิตภัณฑ์ซึ่งสามารถใช้เป็นแบบสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ เข้าลักษณะเป็นแบบผลิตภัณฑ์ตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 สำหรับปัญหาว่าลวดลายดอกยางสายฟ้าเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์หรือไม่นั้น เห็นว่า แม้จะไม่มีกฎหมายห้ามมิให้คุ้มครองการออกแบบผลิตภัณฑ์อย่างงานอันมีลิขสิทธิ์ก็ตาม แต่การจะเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ได้ต้องผ่านหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น สำหรับลวดลายดอกยางสายฟ้าของโจทก์ที่ 1 นั้น แม้นายมาริโอจะเบิกความรับรองบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นว่าการออกแบบลวดลายดอกยางต้องมีหน้าตาสวยงามและตรงใจลูกค้าในด้านคุณค่าทางสุนทรียภาพหรือความสวยงาม และจะต้องมีอัตลักษณ์ที่น่าจดจำ โดยลวดลายดอกยางสายฟ้าซึ่งถูกนำไปใช้ผลิตยางรถจักรยานยนต์รุ่น DIABLO SUPERCORSA นั้นสื่อถึงแนวคิด เช่น อำนาจ พระเจ้า ความเร็วแสง พลังเสียงฟ้ากระหึ่ม ก็ตาม แต่แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับทางนำสืบของจำเลยทั้งสามว่า รูปสายฟ้าเป็นลวดลายตามธรรมชาติที่มนุษย์ในหลายอารยธรรมโบราณนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมของตน อันแสดงให้เห็นว่า รูปสายฟ้านี้ถูก

นำไปใช้ในหลายลักษณะ ซึ่งแม้รูปสายฟ้าของโจทก์ที่ 1 จะแตกต่างไปจากที่จำเลยทั้งสามนำเสนอมาก็ตาม แต่ความแตกต่างดังกล่าวเป็นเพียงส่วนเล็กน้อย และไม่เป็นสาระสำคัญถึงขนาดที่จะเป็นงานสร้างสรรค์อันควรได้รับความคุ้มครองกฎหมาย ส่วนวิธีการจัดเรียงรูปสายฟ้าแต่ละรูปจนกลายเป็นลวดลายดอกยางสายฟ้า นั้น ได้ความตามบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของนายมาริโอว่า มีการปรับปรุงการวางตำแหน่ง มุมและขนาดเพื่อลดปัญหาการสึกหรอที่ไม่สม่ำเสมอแต่ยังคงรักษารูปสายฟ้าไว้ อันแสดงให้เห็นว่า ลวดลายดอกยางสายฟ้าที่เกิดจากการจัดเรียงรูปสายฟ้าพาดหลายรูปนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการใช้งานของยางรถจักรยานยนต์ เป็นสำคัญ กรณีจึงยังไม่เพียงพอที่จะฟังได้ว่าเป็นงานสร้างสรรค์อันควรได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายลิขสิทธิ์เช่นเดียวกัน ดังนี้ ลวดลายดอกยางสายฟ้าดังกล่าวของโจทก์ที่ 1 จึงไม่ใช่งานอันมีลิขสิทธิ์ที่จะได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ที่ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษวินิจฉัยว่า ลวดลายดอกยางสายฟ้าของโจทก์ที่ 1 ไม่เป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ และจำเลยทั้งสามไม่ได้ละเมิดลิขสิทธิ์ต่อโจทก์ทั้งสองนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล ฎีกาของโจทก์ทั้งสองข้อนี้ฟังไม่ขึ้น คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ทั้งสองประการสุดท้ายว่า จำเลยทั้งสามละเมิดสิทธิในชื่อทางการค้าของโจทก์ทั้งสองหรือไม่ เห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 18 บัญญัติว่า "สิทธิของบุคคลในการที่จะใช้นามอันชอบที่จะใช้ได้นั้น ถ้ามีบุคคลอื่นโต้แย้งก็ดี หรือบุคคลผู้เป็นเจ้าของนามนั้นต้องเสื่อมเสียประโยชน์เพราะการที่มีผู้อื่นมาใช้นามเดียวกันโดยมิได้รับอำนาจให้ใช้ได้ก็ดี บุคคลผู้เป็นเจ้าของนามจะเรียกให้บุคคลนั้นระงับความเสียหายก็ได้ ถ้าและเป็นที่ยอมรับว่าต้องเสียหายอยู่สืบไป จะร้องขอต่อศาลให้สั่งห้ามก็ได้" เมื่อพิจารณาข้อวินิจฉัยของโจทก์ที่ 1 คือ พิเรลลี่ ไทร์ เอส.พี.เอ. (Pirelli Tyre S.p.A.) และข้อวินิจฉัยของโจทก์ที่ 2 คือ พิเรลลี่ แอนด์ ซี.เอส.พี.เอ. (Pirelli & C.S.p.A.) เปรียบเทียบกับข้อวินิจฉัยของจำเลยที่ 1 คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัดสยาม พี.แรลลี่ (SIAM P.RALLY LIMITED PARTNERSHIP) จะเห็นได้ว่ามีลักษณะแตกต่างกัน กล่าวคือ เมื่อพิจารณาเฉพาะในภาคส่วนสำคัญของข้อวินิจฉัยของโจทก์ทั้งสองคือ พิเรลลี่ หรือ พิเรลลี่ (Pirelli) เปรียบเทียบกับภาคส่วนสำคัญของข้อวินิจฉัยของจำเลยที่ 1 คือ พีแรลลี่ (P.RALLY) ตามที่โจทก์ทั้งสองฎีกาจะมีลักษณะที่แตกต่างกันทั้งในส่วนตัวอักษรและเสียงเรียกขาน ข้อวินิจฉัยของจำเลยที่ 1 จึงไม่เหมือนกับข้อวินิจฉัยของโจทก์ทั้งสอง แม้โจทก์ทั้งสองมีภาพถ่ายเว็บไซต์มานำสืบว่ามีลูกค้าบางคนเคยถูกหลอกขายก็ตาม แต่ก็มีบุคคลอื่นแสดงความเห็นในภาพถ่ายเว็บไซต์ดังกล่าวในทำนองว่าสามารถแยกแยะได้เช่นกัน ดังนี้ ข้อเท็จจริงที่ได้จากทางนำสืบของโจทก์ทั้งสองจึงไม่ได้ความชัดเจนว่าการใช้ชื่อนิติบุคคลของจำเลยที่ 1 ทำให้ลูกค้าหรือผู้ที่ซื้อสินค้าของโจทก์ทั้งสองสับสนหรือหลงผิดว่าจำเลยที่ 1 เป็นนิติบุคคลในเครือเดียวกับโจทก์ทั้งสองหรือมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างไร กรณีฟังไม่ได้ว่าการใช้ชื่อนิติบุคคลของจำเลยที่ 1 เป็นการใช้ชื่อทางการค้าที่ทำให้โจทก์ทั้งสองต้องเสื่อมเสียประโยชน์ในการประกอบกิจการค้าของตน จำเลยทั้งสามไม่ได้ละเมิดสิทธิในชื่อทางการค้าของโจทก์ทั้งสอง จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์ทั้งสอง ที่ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษพิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ทั้งสองข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

ปิติ นาละภักดี · ไชยยศ วรรณศิริ · ณรงค์ กลั่นวารินทร์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7957/2568>